

Den afgiftsmæssige fordel for et pengeinstitut ved at anskaffe eget databehandlingsanlæg er forholdsvis begrænset. Pengeinstituttet skal betale afgift af anlægget og indkøb til dets drift, således at afgiftsbesparselsen væsentligst vedrører lønudgifterne. Forskellen er yderligere begrænset ved, at der ikke svares afgift af udgifterne til planlægning og programmering af databehandlingen. Den afgiftsmæssige fordel ved eget anlæg vil næppe kunne opveje de stor-driftsfordele, som bogføringscentralerne har. Det er derfor ikke sandsynligt, at de enkelte pengeinstitutter af afgiftsmæssige grunde

vil forlade samarbejdet for at få egne databehandlingsanlæg.

En merværdiafgift som den danske indeholder færre uligheder og mindre tilskyn-delse til omlægning af erhvervsstrukturen end andre afgiftsformer. Uønskede virkninger af afgiften vil imidlertid ikke helt kunne undgås. Hvis man ændrer på reglerne, vil det som regel betyde, at ulighederne og ulemperne flyttes til andre steder i erhvervs-livet. Man kan derfor ikke gå ind for ændring af afgiftsloven til imødekommelse af sparekassernes og bankernes ønsker.